

Belgisch Instituut voor
postdiensten en telecommunicatie

**Advies van de Raad van het BIPT
van 10 februari 2022
over het ontwerp van koninklijk besluit
betreffende de postdiensten**

INHOUDSOPGAVE

1. Voorwerp	3
2. Juridische context	3
3. Onderzoek van het ontwerp van koninklijk besluit	4
3.1. Individuele vergunningen (artikel 6, § 2, van de postwet)	4
3.2. Stelsel van retributies (artikel 7 van de postwet)	6
3.3. Kwaliteitsnormen (artikel 13 van de postwet)	6
4. Conclusie.....	11

1. Voorwerp

1. De Ministerraad heeft een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de postdiensten aangenomen.
2. Het ontwerp van koninklijk besluit beoogt bepalingen die momenteel over drie koninklijke besluiten verspreid zijn, te bundelen en herstructureren binnen eenzelfde geheel van regels, waarbij de huidige teksten worden aangepast aan de juridische en technologische ontwikkelingen van de postmarkt.
3. Krachtens artikel 6, § 2, en artikelen 7 en 13, van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten (hierna "de postwet"), vereisen sommige bepalingen de aanneming van een advies van het BIPT.
4. Dit advies wordt verstrekt overeenkomstig:
 - artikel 14, § 1, 1°, van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector;
 - artikel 6, § 2, en de artikelen 7 en 13, van de postwet.

2. Juridische context

5. Het ontwerp van koninklijk besluit betreffende de postdiensten streeft de volgende doelstellingen na:
 - 1) bepalingen die nu verspreid zijn over drie koninklijke besluiten bundelen en herstructureren binnen eenzelfde geheel van regels;
 - het koninklijk besluit van 24 april 2014 houdende reglementering van de postdienst;
 - het koninklijk besluit van 11 januari 2006 tot toepassing van titel IV (Hervorming van de Regie der Posterijen) van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven (verder "het koninklijk besluit van 11 januari 2006 "titel IV"");
 - het koninklijk besluit van 11 januari 2006 tot toepassing van de artikelen 142, § 4, 144^{quater}, § 3, 148^{sexies}, § 1, 1° en 148^{septies} van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven en ter bepaling van de plafonds voor de schadevergoedingen en interesten die de aanbieders van postdiensten verschuldigd zijn in geval van extracontractuele aansprakelijkheid voor verlies, diefstal, beschadiging en/of vertraging van een postzending tijdens de uitvoering van een postdienst in het kader van een openbare dienst (hierna "koninklijk besluit van 11 januari 2006 "extracontractuele aansprakelijkheid"").

- 2) De teksten aanpassen aan de juridische (aanneming van de nieuwe wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten, hierna "de postwet") en technologische ontwikkelingen van de markt.
6. Op verzoek van de minister van Post heeft het BIPT van 19 februari tot 23 maart 2021 een openbare raadpleging georganiseerd met betrekking tot het nieuwe ontwerp van koninklijk besluit betreffende de postdiensten.
7. De afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft op 11 oktober 2021 haar advies 69.986/4 gegeven op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

3. Onderzoek van het ontwerp van koninklijk besluit

3.1. Individuele vergunningen (artikel 6, § 2, van de postwet)

8. Artikel 6, § 2, van de postwet bepaalt:

"De Koning stelt, na advies van het Instituut, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de procedure vast voor de toekenning, de weigering en intrekking van de individuele vergunning, alsmede de duur ervan en de voorwaarden voor de overdracht ervan. Tegen beslissingen van het Instituut tot toekenning, weigering of intrekking van een individuele vergunning, of tot toelating of weigering van de overdracht van een individuele vergunning, staat beroep open bij het Marktenhof overeenkomstig artikel 2 van de wet van 17 januari 2003 betreffende de rechtsmiddelen en de geschillenbehandeling naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector.

Deze procedure is transparant, niet-discriminerend en evenredig, en gebaseerd op objectieve criteria. Zij voorziet bovendien in rechtsmiddelen bij gedeeltelijke of volledige weigering, alsook bij intrekking van de individuele vergunning. De vergunninghouders leven de in § 1 vermelde verplichtingen gedurende de volledige geldigheidsduur van de vergunning na."

9. Artikel 6, § 2, van de postwet wordt uitgevoerd door de artikelen 29 tot 42 van het ontwerp (Titel III). Meerdere uitvoeringsmaatregelen nemen de tekst van de oude artikelen over zonder ze te wijzigen¹.
10. Het ontwerp heft de verplichting op, waarin voorheen voorzien werd door artikel 11, 3°, van het koninklijk besluit van 11 januari 2006 "extracontractuele aansprakelijkheid" om bij de

¹ Artikel 29 neemt de inhoud over van artikel 10 van het koninklijk besluit van 11 januari 2006 "extracontractuele aansprakelijkheid", artikel 31 neemt de inhoud over van artikel 12 van het koninklijk besluit van 11 januari 2006 "extracontractuele aansprakelijkheid", artikel 33 neemt de inhoud over van artikel 4 van het koninklijk besluit van 11 januari 2006 "titel IV", artikel 35 neemt de inhoud over van artikel 13 van het koninklijk besluit van 11 januari 2006 "extracontractuele aansprakelijkheid", artikel 37 neemt de inhoud over van artikel 16 van het koninklijk besluit van 11 januari 2006 "extracontractuele aansprakelijkheid", artikel 38 neemt de inhoud over van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 januari 2006 "extracontractuele aansprakelijkheid".

vergunningaanvraag een financieel plan te voegen: "*waaruit blijkt dat de aanvrager in staat is tot een normale uitoefening voor de voorgenomen bedrijvigheid met naleving van de kwaliteitsnormen over ten minste twee jaar*". Het ontwerp voorziet enkel in de verplichting om een actueel financieel plan bij te voegen (artikel 30, 3°).

11. Het ontwerp voert de verplichting in om bij de vergunningaanvraag, naast de elementen waarin de huidige reglementering voorziet en onder voorbehoud van wat hierboven is vermeld in verband met het financieel plan, de algemene verkoopsvoorwaarden voor de diensten van brievenpost die deel uitmaakt van de universele dienst toe te voegen die zullen worden toegepast ingeval de vergunning wordt verleend (artikel 30, 5°).
12. Artikel 32 wijzigt de inhoud van artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 januari 2006 "titel IV". Artikel 32 bepaalt dat het BIPT de aanvrager van een vergunning binnen 30 dagen informeert indien de aanvraag onvolledig is of indien het BIPT bijkomende inlichtingen wenst. Artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 januari 2006 titel IV voorzagt slechts in een "redelijke termijn".
13. Artikel 34 neemt de inhoud van artikel 3 van het koninklijk besluit van 11 januari 2006 "titel IV" over en vervolledigt het.
14. In het kader van een vergunningaanvraag, wordt de verplichting tot aanneming en kennisgeving van een aanbeveling van de Raad van het BIPT (beoogd in artikel 3 van het koninklijk besluit van 11 januari 2006 titel IV) vervangen door de aanneming en de kennisgeving van een "ontwerpbesluit". De huidige reglementering betreft immers enkel het geval van gunstige aanbevelingen. Er moet rekening worden gehouden met het geval van ontwerpbesluiten waarbij de vergunning geweigerd wordt. Het Instituut moet zijn ontwerpbesluit aan de aanvrager meedelen binnen een termijn van 30 dagen vanaf de datum waarop de aanvraag volledig is (het koninklijk besluit van 11 januari 2006 "titel IV" bepaalt dat het Instituut een aanbeveling formuleert binnen een termijn van 30 dagen na de indiening van de aanvraag). Het verslag aan de Koning verduidelijkt dat de ervaring heeft geleerd dat vergunningaanvragen die aan het BIPT worden gericht, pas verscheidene weken of zelfs verscheidene maanden na de indiening ervan volledig zijn.
15. Artikel 39 vervolledigt het oude artikel 35, 3°, van het koninklijk besluit van 11 januari 2006 "titel IV".
16. Behalve hetgeen dat vastgesteld was, namelijk informatie over de tarieven, de regels en procedures om de aansprakelijkheid te bepalen in geval van verlies of beschadiging van de postzendingen, klachtenprocedures en na te leven kwaliteitscriteria, voert het ontwerp van koninklijk besluit de verplichting in om in de algemene verkoopsvoorwaarden bijkomende informatie te vermelden over de verzendingstermijnen, maar ook over de regels en procedures voor de vaststelling van de aansprakelijkheid in geval van vertraging bij de verzendingen. De algemene verkoopsvoorwaarden moeten worden gepubliceerd op de website van de aanbieder van postdiensten.
17. De wijzigingen beoogd in het nieuwe artikel 30, 3°, zijn evenredig en gemotiveerd. Ten aanzien van de ontwikkeling van de markt, is het niet langer nodig van de vergunningaanvrager te verlangen dat hij een financieel plan voorlegt waaruit blijkt dat hij in staat is tot een normale uitoefening van zijn bedrijvigheid gedurende ten minste twee jaar. Een dergelijke vereiste lijkt niet noodzakelijk voor het verkrijgen van een vergunning en dus voor de toetreding tot de markt.

18. De beoogde wijzigingen in het nieuwe artikel 34 zijn volledig gemotiveerd. De verwijzing naar een "besluit" is in overeenstemming met de bindende waarde van de door het BIPT aangenomen maatregel. De wijziging van de termijn van kennisgeving brengt de reglementering in overeenstemming met de praktijk.
19. De beoogde wijzigingen in de nieuwe artikelen 30, 5°, en 39 zijn eveneens gerechtvaardigd. Ze dragen bij tot het verbeteren van de transparantie van de algemene verkoopsvoorwaarden betreffende de brievenpostzendingen van de universele dienst van de vergunninghouders. De verplichting om de algemene verkoopsvoorwaarden bij de vergunningsaanvraag te voegen en de verplichting om informatie te verstrekken over de verzendingstermijnen en de regels en procedures tot vaststelling van de aansprakelijkheid in geval van vertraging van de verzending, de verplichting om deze online beschikbaar te stellen, zouden ertoe moeten bijdragen dat de regulator en de gebruikers over betere informatie beschikken, en moeten tegelijkertijd de concurrentie bevorderen.

3.2. Stelsel van retributies (artikel 7 van de postwet)

20. Artikel 7 van de postwet bepaalt:

"De Koning stelt, na advies van het Instituut, de bedragen van de rechten vast die de aanvragers van een individuele vergunning aan het Instituut moeten betalen. Die bedragen hangen af van de omvang van de diensten waarvoor een individuele vergunning is aangevraagd."

21. Artikel 7 van de postwet wordt uitgevoerd door artikelen 36 tot 38 van het ontwerp van koninklijk besluit.
22. Het ontwerp voorziet in een verlaging van de bedragen van de retributies voor de behandeling van vergunningsaanvragen. Het verslag aan de Koning verduidelijkt dat de bedragen zoals ze momenteel zijn vastgesteld, een hindernis kunnen vormen voor de toetreding tot van de markt van de kleinste spelers. Het ontwerp verlaagt het bedrag van de retributies tot 200 euro per categorie van diensten (in plaats van 375 euro nu) maar stelt een forfait vast (400 euro) in geval van een vergunningsaanvraag voor de verstrekking van verschillende brievenpostdiensten die onder de universele dienst vallen (artikel 36).
23. De beoogde wijzigingen zijn evenredig en gemotiveerd. De verlaging van het bedrag van de retributies die verband houden met het onderzoek van de vergunningsaanvragen zou moeten bijdragen tot het vergemakkelijken van de toetreding tot de markt van kleine operatoren Een dergelijke maatregel zou moeten bijdragen tot het vergroten van het concurrentiële karakter van de postsector.

3.3. Kwaliteitsnormen (artikel 13 van de postwet)

24. Artikel 13 van de postwet bepaalt:

“§ 1 “De Koning stelt, na advies van het Instituut, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de kwaliteitsnormen vast voor de aanbieder van universele dienst en bepaalt de inlichtingen die de aangewezen aanbieder van de universele dienst moet verstrekken om de controle ervan mogelijk te maken.

Deze kwaliteitsnormen hebben inzonderheid betrekking op de verzendingsduur, de regelmaat en de betrouwbaarheid van de binnenlandse en grensoverschrijdende diensten.

De naleving van die normen wordt minstens één keer per jaar door het Instituut gecontroleerd.

§ 2. De Koning neemt, na advies van het Instituut, de nodige correctiemaatregelen indien de aanbieder van de universele dienst de kwaliteitsnormen bedoeld in § 1 of de kwaliteitsnormen voor de grensoverschrijdende diensten aangenomen door de Europese Unie niet naleeft.”

25. Artikel 13 van de postwet wordt uitgevoerd door artikelen 45 tot 49 van het ontwerp (Titel V, Hoofdstuk 1) dat de kwaliteit van de universele postdienst definieert die door de aangewezen aanbieder geleverd moet worden.
26. Deze artikelen vervangen de oude artikelen 34 tot 37 van het koninklijk besluit “titel IV”.
27. Uit het verslag aan de Koning blijkt dat de inhoud van bepalingen in overeenstemming is met het beheerscontract betreffende de universele dienstverplichtingen voor de periode 2019-2023 afgesloten tussen bpost en de Belgische Staat, maar dat de verzendingstermijn van binnenkomende internationale zendingen vastgelegd is op D+3 om overeen te stemmen met de verzendingstermijn van het merendeel van de binnenlandse zendingen.
28. De bepalingen 45 tot 49 van het ontwerp nemen artikel 5 van het beheerscontract van bpost betreffende de universele postdienstverplichtingen (hierna “het beheerscontract”)² gedeeltelijk over.
29. Artikel 45 legt de **verzendingstermijnen** vast die aan de aangewezen aanbieder worden opgelegd.
30. Artikel 45, § 1, vervangt het oude artikel 34, 2°, van het koninklijk besluit “titel IV” aanzienlijk door de lijst van de beoogde postzendingen uit te breiden en door een onderscheid te maken tussen D+1 en D+3.
31. Het oude artikel 34, 2°, bepaalde slechts dat de aangewezen aanbieder op het volgende toeziet: *“een maximum aantal zendingen van brievenpost die beantwoordt aan de snelste standaardcategorie, uitgereikt wordt op de eerste werkdag (buiten de zaterdag) volgend op de dag van hun afgifte voor de laatste nuttige buslichting, van hun afgifte in het kantoor of van hun afhaling ter plaatse”.*
32. Het ontwerp preciseert de verplichtingen van de aangewezen aanbieder inzake de verzendingstermijnen.

² Beheerscontract betreffende de universele postdienstverplichtingen, B.S., 02.05.2019, blz. 42503.

33. Krachtens artikel 45, § 1, van het ontwerp, is de verzendingstermijn D+1 van toepassing op:
- de prioritaire binnenlandse brievenpost tot 2 kg;
 - de rouwbrieven die in een postkantoor zijn afgegeven en die gefrankeerd zijn met een ad-hocpostzegel;
 - de binnenlandse aangetekende stukpostzendingen tot 2 kg;
 - de binnenlandse tegen enkelstuktarieven aangeboden postpakketten tot 10 kg.
34. Deze bepaling stemt gedeeltelijk overeen met artikel 5.1 a) en c) van het beheerscontract. Ze verwijst niet naar de prioritaire binnenkomende internationale stukpostbrievenpost.
35. Krachtens artikel 45, § 2, van het ontwerp, is de verzendingstermijn D+3 van toepassing op:
- de niet-prioritaire binnenlandse stukpostbrievenpost tot 2 kg;
 - de binnenkomende internationale stukpostbrievenpost.
36. Artikel 45 preciseert dat de naleving van de verzendingstermijnen wordt gemeten onder het toezicht van het BIPT en dat de resultaten elk jaar op de website van het BIPT gepubliceerd worden (§ 7). De artikelen van het beheerscontract zullen voortaan in een regelgevingstekst worden opgenomen. Die verduidelijkingen dragen bij tot een sterkere rechtszekerheid voor de aanbieder en de regulator.
37. Artikel 45, § 2, stemt slechts gedeeltelijk overeen met artikel 5.1 b) van het beheerscontract dat enkel de "niet-prioritaire binnenlandse stukpostbrievenpost" binnen D+3 vermeldt, terwijl het ontwerp alle "binnenkomende internationale stukpostbrievenpost" beoogt. Dat houdt in dat de prioritaire binnenkomende internationale stukpostbrievenpost onderworpen is aan een termijn van D+3, terwijl het beheerscontract dan weer een termijn van D+1 vastlegt. Het beheerscontract voorziet dus in striktere regels dan het ontwerp van koninklijk besluit. Deze werkwijze geeft de minister de mogelijkheid de graad van veeleisendheid te verhogen die aan de aanbieder wordt opgelegd, in de context van de onderhandeling van het beheerscontract. Voor het overige is het BIPT bevoegd voor het controleren van de naleving van de in het koninklijk besluit beoogde verplichtingen.
38. Artikel 46 legt de **kwaliteitscriteria** vast die van toepassing zijn op de verzendingstermijnen. Artikel 46 vervangt het oude artikel 34, 2°, van het koninklijk besluit "titel IV", aanzienlijk, meer bepaald:
- De oude verwijzing naar de kerstzegel, die overbodig is geworden, wordt geschrapt;

- De kwaliteitscriteria verbonden met de naleving van de verzendingstermijnen worden verscherpt voor de prioritaire binnenlandse brievenpost³; Criteria voor de niet-prioritaire zijn vastgelegd;
- De verzendingstermijnen van de binnenkomende internationale stukpostbrievenpost worden verscherpt en in overeenstemming gebracht met de niet-prioritaire binnenlandse stukpostbrievenpost⁴. Deze verzendingstermijnen stemmen overeen met die van artikel 5.2 van het beheerscontract;
- Er is in geen enkele bepaling voor de prioritaire binnenkomende internationale zendingen voorzien⁵.

39. Het ontwerp voorziet in drie normen om de naleving van de verzendingstermijnen te meten:

- De norm CEN EN 13850 wordt behouden voor de prioritaire binnenlandse stukpostbrievenpost tot 2 kg, overeenkomstig het oude artikel 34, 2°, (§ 4);
- Een nieuwe norm CEN EN 14508 wordt vastgelegd voor de niet-prioritaire en voor de binnenkomende internationale stukpostbrievenpost (§ 5). Het oude artikel 34, 2°, c) bepaalde daarentegen dat de naleving van de verzendingstermijn van intracommunautaire post wordt gemeten volgens de end-to-end-methode;
- Het BIPT moet een specifieke methode vastleggen voor de aangetekende binnenlandse stukpostzendingen tot 2 kg en voor de binnenlandse postpakketten tot 10 kg tegen enkelstuktarieven en die deel uitmaken van het kleingebruikerspakket (§ 6).

40. Artikel 46 preciseert dat de naleving van de verzendingstermijnen wordt gemeten onder het toezicht van het BIPT en dat de resultaten jaarlijks op de website van het BIPT gepubliceerd worden (§ 2)⁶.

41. Het beheerscontract voorziet in de toepassing van strengere normen, hetgeen in overeenstemming is met de praktijk, in die zin dat de toepasselijke voorschriften worden verscherpt zonder dat dit tot tegenstrijdigheden leidt.

³ Het oude artikel 34, 2°, a) van het koninklijk besluit "titel IV" bepaalde het volgende: "ten minste 93% van de binnenlandse zendingen moeten worden bedield binnen een termijn van D+1, en ten minste 97% moeten worden bedield binnen een termijn van D+2".

⁴ Het oude artikel 34, 2°, c), van het koninklijk besluit "titel IV" bepaalde het volgende: "binnen termijn D+3 [wordt] minstens 85 % van de intracommunautaire post en binnen termijn D+5 minstens 97 % uitgereikt [...], gemeten volgens de "end-to-end"-methode".

⁵ Het oude artikel 34, 2°, b), van het koninklijk besluit "titel IV" bepaalde het volgende: "vanaf het ogenblik dat zij in het uitwisselingskantoor in België toekomen, [gelden] dezelfde verzendingstermijnen [...] voor de binnenkomende prioritaire internationale zendingen als voor de binnenlandse zendingen".

⁶ Overeenkomstig artikel 5.1, g) van het beheerscontract.

42. Het verscherpen van de kwaliteitscriteria zou de dienst moeten verbeteren die aan de consumenten wordt aangeboden. Deze elementen dragen bij tot een sterkere rechtszekerheid door de toepasselijke norm bij te werken⁷.
43. Artikel 47 omlijnt de **procedure voor de controle op de naleving van de kwaliteitsnormen**.
44. Artikel 47 wijzigt gedeeltelijk het oude artikel 36 van het koninklijk besluit "titel IV". Artikel 47, § 1, definieert de lijst met informatie die de aanbieder jaarlijks aan het BIPT moet verstrekken.
45. Er wordt systematisch verwezen naar het begrip "postale-servicepunt", die als volgt wordt gedefinieerd in artikel 2, 9° van het ontwerp: *"elk postkantoor of elke plaats waar een postdienst wordt verstrekt namens en voor rekening van een aanbieder van postdiensten en geëxploiteerd door een derde."*
46. Het is niet meer vereist "een lijst van al die toegangspunten" te verstrekken met "de openingsuren buiten de normale uren" (het oude artikel 36, § 1er, 1°, a). De aanbieder moet "de omvang van zijn netwerk van toegangspunten" meedelen met vermelding van "het uur van de laatste nuttige lichting van zijn brievenbusser".
47. Van de aangewezen aanbieder wordt niet meer geëist dat hij een verslag verstrekt betreffende de dienst voor onbestelbare poststukken, met vermelding van het aantal, de aard en de behandelingswijze van de niet-bestelde postzendingen⁸.
48. Het ontwerp heeft het oude artikel 37 van het koninklijk besluit "titel IV" niet behouden die het volgende bepaalde: *"De vergunninghouders verstrekken aan het Instituut een jaarverslag over de dienst voor onbestelbare zendingen, met vermelding van het aantal en de aard van de niet-bestelde poststukken, alsook over de toegepaste behandelingswijze. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen de zendingen die waardevolle voorwerpen en documenten bevatten en die welke er geen bevatten"*.
49. Krachtens artikel 47, § 2, van het ontwerp, wordt het uitvoeren van een studie betreffende de meegedeelde inlichtingen over de kwaliteitsnormen die aan de gebruikers moeten worden verstrekt, vrijblijvend.
50. Krachtens artikel 47, § 3, van het ontwerp, wordt de omvang van de studie die verplicht door een onafhankelijke instantie uitgevoerd moet worden, uitgebreid tot een bredere reeks van normen en tot *"de regelmatigheid en de betrouwbaarheid van de postdiensten die worden verstrekt door de aanbieder van de universele dienst"*.
51. Artikelen 48 en 49 verduidelijken de **toepasselijke procedure in geval van niet-naleving** van de normen.

⁷ Advies van de Raad van het BIPT van 6 april 2020 betreffende het wetsvoorstel van 3 december 2019 tot wijziging van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten wat verzendingstermijnen betreft, p.11.

⁸ Het oude artikel 36, § 1, 2° van het koninklijk besluit "titel IV" bepaalde dat de aanbieder van de universele dienst jaarlijks "een jaarverslag over de dienst voor onbestelbare poststukken, met vermelding van het aantal, de aard van de niet-bestelde postzendingen en de toegepaste behandelingswijze" aan het BIPT verstrekt.

4. Conclusie

52. In het algemeen draagt het ontwerp van koninklijk besluit bij tot het verbeteren van de transparantie van de algemene verkoopsvoorwaarden en tot een sterkere rechtszekerheid inzake de dienstkwaliteit. Die maatregelen dragen ertoe bij dat de regulator en de gebruikers over betere informatie beschikken en bevorderen tegelijkertijd de concurrentie.
53. De verlaging van het bedrag van de retributies voor een vergunningsaanvraag zou moeten bijdragen tot het vergemakkelijken van de toetreding tot de markt van kleine operatoren door het concurrentiële karakter van de markt te vergroten.
54. Het beheerscontract voorziet in striktere regels dan het ontwerp van koninklijk besluit, maar het gaat om een courante praktijk zonder gevolgen voor de toepassing van het beheerscontract.
55. Het BIPT is van nabij betrokken geweest bij de voorbereiding van dit ontwerp en steunt het.

Axel Desmedt
Lid van de Raad

Bernardo Herman
Lid van de Raad

Luc Vanfleteren
Lid van de Raad

Michel Van Bellinghen
Voorzitter van de Raad